

NEWMANOVO OTROŠTVO

Včeraj smo spoznali Anglijo, domovino svetega Janeza Henrika Newmana, ki je že v 7. stoletju sprejela krščanstvo in je rodila veliko svetnikov. Mnoge častimo tudi pri nas. Iz angleških samostanov je na evropsko celino prišlo mnogo menihov – misijonarjev. Od srednjega veka dalje sta na tamkajšnjih univerzah cveteli učenost in svetost. Reformacija pod kraljem Henrikom VIII. v 16. stoletju pa je prinesla opustošenje in je deželo odtrgala od Rima.

Romantični pesnik William Wordsworth, ki je bil sodobnik Janeza Henrika Newmana, je zapisal: »Otrok je oče moža.« S tem je povedal, kako odločilnega pomena je otroštvo za ves nadaljnji razvoj človeka, tudi za njegovo rast v veri.

Newman se je rodil 21. februarja 1801 v središču Londona. Dva meseca kasneje je bil krščen v bližnji anglikanski župnijski cerkvi. Doživljal je srečno otroštvo in blagoslov ljubeče ter tesno povezane družine. Oče John in mati Jemima sta imela šest otrok, tri sinove in tri hčere. Janez Henrik je bil najstarejši. Za njim so prišli še brat Charles, sestra Harriet, brat Francis, sestra Jemima in najmlajša Mary. Oče je bil bankir in solastnik banke. Materin dekliški priimek Fourdrinier razodeva, da je bila francoskega rodu, potomka kalvinskih beguncev, ki so v 17. stoletju zaradi preganjanj iz Francije pribežali v Anglijo.

Kar zadeva versko prepričanje, je bila družina Newmanovih običajna anglikanska družina. Njihovo krščanstvo se je osredotočalo na Sveto pismo, na prebiranje in poslušanje svetopisemskih zgodb. Newman je kasneje zapisal: »Že od otroških let so me vzgajali tako, da sem z velikim veseljem bral Sveto pismo.«

Oba starša sta bila glasbeno nadarjena. Dobro sta se ujemala in rada sta imela otroke. Oče Newman je bil prilagodljiv, človek ustaljenih navad, sicer pa svobodmislec. Gospa Newman je bila ljubeča žena in dobra mati. Otroci so vsi po vrsti ohranili lepe spomine na otroštvo. Najstarejši Janez Henrik je večkrat prevzel vodilno vlogo, pisal je norčave igrice, ki se jih je igral z brati in sestrami.

Ko mu je bilo sedem let, ga je oče poslal v šolo, kjer je pokazal veliko nadarjenost. Bil je ljubezniv in marljiv, a nekoliko vzkipljiv deček. Rad je bral, pisal in nastopal v predstavah. Od zgodnjih let je imel rad glasbo. Ko mu je bilo deset let, mu je oče kupil violino, ki jo je vse življenje imenitno igral.

Imel je bujno domišljijo. Včasih se mu je zdelo, da je zemeljsko življenje bolj podobno sanjam in da je ves vidni svet le privid. Nihče pa mu v tem času ni govoril o katoliški veri; poznal jo je le po imenu. Tudi šola je bila vse prej kot katoliška.

Droben spomin iz otroštva je povezan tudi z Marijo. Kot desetleten otrok je na prvo stran svojih pesmi, ki jih je zložil, narisal križ in ob njem nekaj, kar se je zdelo kot ogrlica. »Toda danes vidim,« je zapisal v svojih zrelih letih, »da nisem narisal nič drugega kakor rožni venec s pritrjenim majhnim križem.« Pozneje mu je postala prav molitev rožnega venca nadvse dragocena.

Iz Newmanovih duhovnih spisov:

Veroizpoved vsebuje glavne stvari, ki nam jih je Bog razodel o sebi. Velikanska moč rožnega venca pa je v tem, da se pri njem veroizpoved preliva v molitev. Seveda je veroizpoved v nekem smislu molitev in dejanje češčenja Boga. Rožni venec pa nam nudi velike resnice o Njegovem življenju in smrti, da o njih razmišljamo, in jih približa našemu srcu.

Kraljica vseh svetnikov – prosi za nas!

Sveti Janez Henrik Newman – prosi za nas!